Template Agile Programming 2021

2. อไจล์ตึงเปรี๊ยะสอง (AG_Tension2)

-ที่มา: ช้อสอง Agile Programming 2021 โจทย์สำหรับติวผู้แทนศูนย์ สอวน. คอมพิวเตอร์ ม.บูรพา รุ่น17

หลังจากที่คุณได้โชว์ศักยภาพอันเต็มเปี่ยมของคุณในบทบาทของฮีโร่แห่งบียูยูแลนด์อันยิ่งใหญ่เป็นที่เรียบร้อยแล้ว เทพเจ้า ผู้ที่ได้เฝ้ามองคุณอยู่อย่างห่าง ๆ ห่วง ๆ ตลอดก็เกิดประทับใจในตัวคุณขึ้นมา ท่านได้ขอให้คุณมาช่วยแก้ปัญหาที่ฟาร์มม้าแห่งหนึ่ง ฟาร์มม้าแห่งนี้ จะมีเสาที่ใช้ในการกั้นคอกม้าแต่ละคอกอยู่ N เสา และมีเชือกที่เชื่อมระหว่างเสาอยู่ทั้งหมด M เส้น เชือกแต่ละเส้น จะเชื่อมระหว่างเสาสองเสา เนื่องจากเชือกที่เชื่อมกับเสาอยู่ในมี "ความตึงงงงงงงเปรี้ยะ" มากเกินไปจนอาจจะขาดได้ในเร็ววัน ทำให้ม้าอาจจะหลุดออกมาได้ เทพเจ้าจึงอยากให้คุณช่วยปรับให้เชือกโดยรวมมีความหย่อนเพิ่มขึ้นมากที่สุด

เสาแต่ละเสานั้นมีความสามารถพิเศษคือ สามารถปรับความตึงและหย่อนของเชือกที่เชื่อมกับเสานั้น ๆ ได้ โดยเสาแต่ละ เสาสามารถทำให้เชือกที่ถูกเชื่อมอยู่กับมันหย่อนขึ้นได้ครั้งละ a หน่วย(เชือกจะยาวขึ้น a หน่วย) หรือตึงขึ้นได้ครั้งละ b หน่วย (เชือกจะสั้นขึ้น b หน่วย) เท่านั้น แต่สภาพของเสาและเชือกนั้นไม่สู้ดีนัก จึงมีข้อจำกัดอยู่ว่า เสาแต่ละเสาจะปรับความตึงหรือความ หย่อนได้เพียงอย่างละ 1 ครั้งเท่านั้น โดยจะใช้กับเชือกเส้นไหนก็ได้

ในการปรับความยาวของเส้นเชือกนั้น คุณจะปรับความยาวของเชือกกี่ครั้งก็ได้ แต่คุณจะต้องปรับความหย่อนและความตึง สลับกันไป เป็นจำนวนครั้งที่เท่ากัน (หลังจากปรับความหย่อน ครั้งถัดไปต้องปรับความตึง) โดยคุณจะเริ่มปรับความยาวที่เสาไหนก็ ได้ คุณสามารถเดินวนไปทางไหนก็ได้ ตราบใดที่มีเชือกเชื่อมอยู่ และ ปรับความยาวที่เสาต้นใหนก็ได้ ไม่จำเป็นต้องเป็นเสาที่เชื่อมถึงกัน หรือคุณจะปรับความยาวที่เสาต้นเดิมซ้ำก็ได้) เนื่องจากทางเดิน จะถูกสร้างระหว่างเสาที่มีเชือกเชื่อมอยู่ พื้นที่ที่เหลือจะถูกถมไปด้วยกองขึ้ม้าทั้งหมด แต่ถึงอย่างไร เทพเจ้าผู้ยิ่งใหญ่ก็ได้เสนอกับ คุณว่า คุณจะสามารถวาร์ปไปที่เสาไหนก็ได้ แต่การวาร์ปหนึ่งครั้งจะมีเชือกถูกปรับให้ตึงขึ้น L หน่วย เนื่องจากเชือกจะถูกนำมา สร้างเป็นเส้นทางให้คุณวาร์ป นอกจากนั้น ในแต่ละครั้งของการวาร์ป คุณจะต้องปรับเชือกมาแล้วเป็นจำนวนคู่ครั้งเท่านั้น เทพเจ้า ต้องการจะทราบว่า คุณสามารถปรับเชือกให้ผลรวมเชือกทั้งหมด หย่อนขึ้นได้มากที่สุดกี่หน่วย หากไม่สามารถปรับให้มีความหย่อน เพิ่มขึ้นได้ให้ตอบ 0

<u>งานของคุณ</u>

จงเขียนโปรแกรมเพื่อหาความหย่อนเพิ่มขึ้นของเชือกที่มากที่สุดที่สามารถปรับได้ หากไม่สามารถปรับให้มีความหย่อน เพิ่มขึ้นได้ให้ตอบ 0

<u>ข้อมูลนำเข้า</u>

บรรทัดแรก รับจำนวนเต็มบวก N M Q ห่างกันหนึ่งช่องว่าง โดยที่ 1<= N <=500,000 1<=M<=1,000,000 และ 1<= Q <=100,000

N บรรทัดถัดมา รับจำนวนเต็มบวก a b แทนความหย่อนและความตึงที่สามารถปรับได้ของเสาแต่ละเสาตามลำดับ โดย 1<=a, b<=1,000,000

M บรรทัดถัดมา รับจำนวนเต็มบวก u v แทนเชือกที่เชื่อมระหว่างเสา u และ v 1<=u, v<=N รับประกันว่าเสาทุกต้นจะมี เชือกเชื่อมอยู่

Q บรรทัดถัดมา รับจำนวนเต็มบวก L แทนจำนวนหน่วยที่เชือกจะถูกปรับเมื่อใช้การวาร์ปของแต่ละคำถาม 1<=L<=1,000,000,000,000

20% ของชุดข้อมูลทดสอบ รับประกันว่าเสาทุกเสาสามารถไปมาหากันได้ 10% ของชุดข้อมูลทดสอบ L=1,000,000,000 20% ของชุดข้อมูลทดสอบ L=0 หรือ L=1,000,000,000,000 เท่านั้น
20% ของชุดข้อมูลทดสอบ 1<=Q<=30
30% ของชุดข้อมูลทดสอบ เป็นไปตามเงื่อนไขของโจทย์

<u>ข้อมูลส่งออก</u>

Q บรรทัด แสดงความหย่อนของเชือกที่มากที่สุดที่สามารถปรับเพิ่มได้ เมื่อ L เป็นแต่ละค่า

ตัวอย่าง

ข้อมูลนำเข้า	ข้อมูลส่งออก
10 8 2	36
9 7	29
3 1	
2 9	
1 1	
3 6	
2 5	
10 1	
20 12	
10 2	
3 1	
1 2	
2 3	
4 5	
6 4	
6 7	
8 9	
9 8	
8 10	
5	
9	

คำอธิบายตัวอย่าง

กรณี L=5

เขาได้เริ่มปรับความหย่อนของเชือกเส้นที่ 1 ที่เสาต้นที่ 1 (เชือกหย่อนขึ้น 9 หน่วย) หลังจากนั้นเขาเดินตามเส้นเชือกไป ปรับความตึงของเชือกเส้นที่ 2 ที่เสาต้นที่ 2 (ความหย่อนของเชือกเหลือ 9-1=8 หน่วย) เขาตัดสินใจใช้การวาร์ปไปยังเสาต้นที่ 5 ซึ่ง จะทำให้เชือกที่ปรับไปตึงขึ้น 5 หน่วย (ความหย่อนเชือกเหลือ 8-5=3 หน่วย จากการวาร์ป) เขาปรับความหย่อนของเชือกเส้นที่ 3 ที่เสาต้นที่ 5 (ความหย่อนของเชือกเพิ่มเป็น 3+3=6 หน่วย) หลังจากนั้นเขาได้เดินตามเส้นทางเชือกไปปรับความตึงของเชือกเส้นที่ 4 ที่เสาต้นที่ 4 (หย่อนของเชือกลดเหลือ 6-1=5 หน่วย) ถัดมาเขาเดินทางตามเชือกไปยังเสาต้นที่ 7 เพื่อปรับความหย่อนของเชือก เส้นที่ 5 (ความหย่อนของเชือกเพิ่มเป็น 5+10=15 หน่วย) แล้วจึงปรับความตึงที่เสาต้นที่ 7 ของเชือกเส้นที่ 5 เช่นเดียวกันกับก่อน หน้า (ความหย่อนของเชือกลดเป็น 15-1=14 หน่วย) เขาได้ปรับความยาวไปทั้งหมด 6 ครั้งซึ่งเป็นจำนวนคู่ ทำให้เขาใช้สิทธิ์ในการ วาร์ปได้ เขาได้วาร์ปไปที่เสาต้นที่ 8 (ความหย่อนเชือกเหลือ 14-5=9 หน่วย จากการวาร์ป) ที่เสาต้นที่ 8 เขาได้ปรับความหย่อนของ

เชือกเส้นที่ 7 (ความหย่อนของเชือกเพิ่มเป็น 9+20=29 หน่วย) หลังจากนั้นก็ได้เดินทางไปยังเสาต้นที่ 9 และได้ปรับความตึงของ เชือกเส้นที่ 7 (ความหย่อนของเชือกลดเป็น 29-2=27 หน่วย) แล้วจึงปรับความหย่อนของเชือกเส้นที่ 7 ที่เสาต้นที่ 9 (ความหย่อน ของเชือกเพิ่มเป็น 27+10=37 หน่วย) สุดท้ายเขาก็ได้เดินทางไปยังเสาต้นที่ 10 เพื่อปรับความตึงของเชือกเส้นที่ 8 (ความหย่อน ของเชือกลดเป็น 37-1=36 หน่วย) ได้ว่า ความหย่อนที่มากที่สุดที่เขาสามารถปรับได้เท่ากับ 36 หน่วย กรณี L=9

เขาเริ่มต้นปรับเชือกที่เสาต้นที่ 5 เขาปรับความหย่อนของเชือกเส้นที่ 3 (ความหย่อนของเชือกเท่ากับ 3 หน่วย) หลังจาก นั้นเขาได้เดินตามเส้นทางเชือกไปปรับความตึงของเชือกเส้นที่ 4 ที่เสาต้นที่ 4 (หย่อนของเชือกลดเหลือ 3-1=2 หน่วย) ถัดมาเขา เดินทางตามเชือกไปยังเสาต้นที่ 7 เพื่อปรับความหย่อนของเชือกเส้นที่ 5 (ความหย่อนของเชือกลดเป็น 12-1=11 หน่วย) แล้วจึง ปรับความตึงที่เสาต้นที่ 7 ของเชือกเส้นที่ 5 เช่นเดียวกันกับก่อนหน้า (ความหย่อนของเชือกลดเป็น 12-1=11 หน่วย) เขาได้ปรับความยาวไปทั้งหมด 6 ครั้งซึ่งเป็นจำนวนคู่ ทำให้เขาใช้สิทธิ์ในการวาร์ปได้ เขาได้วาร์ปไปที่เสาต้นที่ 8 (ความหย่อนเชือกเหลือ 11-9=2 หน่วย จากการวาร์ป) ที่เสาต้นที่ 8 เขาได้ปรับความหย่อนของเชือกเส้นที่ 7 (ความหย่อนของเชือกเพิ่มเป็น 2+20=22 หน่วย) หลังจากนั้นก็ได้เดินทางไปยังเสาต้นที่ 9 และได้ปรับความตึงของเชือกเส้นที่ 7 (ความหย่อนของเชือกลดเป็น 22-2=20 หน่วย) แล้วจึงปรับความหย่อนของเชือกเส้นที่ 7 ที่เสาต้นที่ 9 (ความหย่อนของเชือกลดเป็น 32-1=29 หน่วย) ได้ว่า ความหย่อนที่ เดินทางไปยังเสาต้นที่ 10 เพื่อปรับความตึงของเชือกเส้นที่ 8 (ความหย่อนของเชือกลดเป็น 32-1=29 หน่วย) ได้ว่า ความหย่อนที่ มากที่สุดที่เขาสามารถปรับได้เท่ากับ 29 หน่วย

+++++++++++++++++